

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE

Egyes évre 10 kr.
Félévre 5 " "
Negyedévre 3 " "
Égy hónapra 1 " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felölös szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hónapos hirdetés 5 kr. Nagyobb terjedelmű és több ízű hirdetések alkalmával jutányos arányban vetődnek fel. Helyi díj a hirdetés helyétől külön beíratásért 30 kr.

Miért üldözik az Istent!?

Irta: **Dr. Király Péter.**

Debreczen, nov. 8.

Oh drágalátos városi szent Atyák! ugyan magyarázzátok meg nekünk, mi szükségetek volt nektek arra, hogy Főispánokkal együtt előttünk erkölcsileg így porba tiportassátok önmagatokat?! És ti azt meritek mondani, hogy mi forradalmat szitunk s igazságtalanul törpítjük a t. kintélyeket. . .?! Azt meritek reánk koholni, hogy mi akadékoskodunk s megnehezítjük azt, hogy ti hivatalos kötelességeket teljesítsetek s a közélet érdekében sikerrel fáradozhaszatok?!?

Azok után, a mik itt Debreczenben pár nap óta történtek, — ugyan mondjátok meg, van-e — egyszerűbb dolog, mint az, hogy beanekeket pellengére állítsunk s minden önértetes jó hazafi előtt közmegevetés tárgyává tegyünk. . .?! Mondjátok, van-e könnyebb dolog, mint az lenne, hogy a veletek szemben elírt példátlan erkölcsi sikerek birtokában győzelmeinket a ti teljes tönkretételekre kibaszaljuk. . .?! Ez könnyebb és egyszerűbb feladat sosem volt tán a ti veszedelmeitekre, mint ma.

Oh, ha minden ellenségünket így megalázva láthatnók magunk előtt: — Istenemre esküszöm, hogy az újévet egy

szabad és független Magyarország üdvözlőné!

De így . . . mit tehetünk egyebet, mint hogy megsajnálunk benneteket s ha a javulásnak jelét adjátok — elfeledjük a mi történt — hiszen testvéreink vagyatok! Nem lehet, hogy elvetemült hazafülökké alacsonyodjanak azok, kik ve-lünk egy társadalomban élnek, egy és ugyanazon nemzet véréből való vér és lelkéből fakadt lélek forrasztja őket hozzánk. — Tegyétek jóvá tehát bűnötöket — s a bűnbánat erényének gyakorlásában az járjon elől jó példával, a kinek a bűn elkövetésében legszomorubb osztályrésze van. . . Azt kérdezték tán, hogyan, — mi módon?! Hát ha nem veszítetek zokon, én adok egy megszüvellésre érdemes jó tanácsot:

Hivjon össze a Főispán ur, vagy ha ő talán nem tenné, akkor hivjon össze a polgármester ur azonnal egy rendkívüli városi közgyűlést s ott, mint szombaton történt, ugyancsak a Főispán urral terjesztse elő a következő határozati javaslatot:

„Mélyen tisztelt Képviselőház!

A magas kormány példátlan politikai pressziója következtében folyó hó 5-én törvénytelenül egybehívott rendkívüli városi közgyűlésünkön olyan értelmű határozatot hoztunk, melyet ha meggyőződésből és önzetlen jóhiszeműségből

egy percig is magunkévá tennénk: — Debreczen városának jóhírnevét szennyoznók be s magunkat a polgárok örökös gyűlöletének és átkának tennők ki. Mi pedig Debreczen városát jóhírnevében meggyalázni nem fogjuk soha s bennünket ilyen erkölcsetelesre kényszeríteni földi hatalomnak joga nem lehet! Hivatalos eskünk is azt parancsolja nekünk, hogy ennek a városnak érdekét lelkünkön viseljük — becsületét, jóhírnevét s tekintélyét minden támadás ellen megvédelmezzük.

A szombati közgyűlés összehívása és megtartása úgy a törvényt, mint a törvényes joggyakorlatot egyaránt sérti s az ott megindokolatlanul (mert hiszen becsületes és igaz érvekkel nem is indokolható meg) hozott határozattal pedig magunk ellen zudítottuk a józan közvéleményt.

Mi tehát áthatva azon kötelesség szent érzetétől, melylyel a törvény s általunk képviselt Debreczen városa s a nép jólléte, nyugalma és erkölcsiége iránt tartozunk: ezennel visszavonhatatlanul kijelentjük, hogy a magas kormány erőszakos rendelkezésére november 5-én tartott városi közgyűlést törvénytelennek tartjuk s a hozott határozatot semisnek és érvénytelennek kívánjuk tekinteni!

Ez lenne a közgyűlés elé terjesztendő felirati javaslat. — Ezt terjessze csak

A gyilkos és tolvaj.

A «Debreczen» tárczája.

Irta: **Kabos Ede.**

A diszteremben a miniszteri biztos a Filológiai Iratok utolsó kötetét olvasta, mi-alatt a legfiatalabb tanár a matura eredményét hirdette ki a napok óta tartó lázban elcsigázott ifjaknak.

A júliusi nap ömlött be a széles ablakon, a folyosóról behallatszott a pédelus néhez lépteinek lárma, a keresztül-kesuli faragott padok alól remegő lábak dobogása vegyült a tanár egyhangú beszédébe s néhány íjű az abc elejéről, aki már megtudta 'sor-sát, nesztelenül kisértett a diszteremből.

A meszejt oszlopoktól megszakított folyosón megállott a két Hankó Peter.

— Csupa eminens — szólott az egyik.
— Az en testimoniumom is végig emi-nens — felelte a másik s egymásra néztek melységes gyűlölettel. Ahogy egy szemben állottak, nem hitte volna senki, hogy rokonok, hogy az apáik is edes testvérek s hogy a Peter nevet a közös nagyapjuk emlékére viselik. Csak a szegényebb és a gazdagabb, a kövérebb és a soványabb Hankó látszott, akik a keshegyig versenyeznek és nem tudják egymást legyűrni. Ha valamelyik ellankad a versenyében, ha csak egy eminnessel kevesebbet tud felmutatni, a másik talán rokoni szeretettel borult volna a nyakába, hogy vi-

gasztalja, de 8 osztályon keresztül eredménytelenül nyargaltak végig s a két Hankó Peter pillanatnyi diad íl sem tudott egymás fölött aratni.

A gazdagabb Hankó-ág sarja sohasem feledkezett meg magáról s családi estélyek idején megszökött hazulról, nehogy a mulatság göze elvegye a kedvét a tanulástól. Viszont a szegényebb Hankó ingyen tanította a legkeményebb fejű iskolatársát, csak hogy a memorizálás alatt ő is megtanulja a le-zsát s készületlenül ne maradjon, ha az apjának este véletlenül szüksége volna rá. Fáradtan, ki-merülve, öregedő gyűlöléssel jutottak így el a maturaig s a hosszú verseny itt sem tudott előadni jólléhet, a gazdagabb Hankónak egy kis baba esett s a mathézis vizsgán elhibázott egy számot.

A szegényebb Hankónak megállott a télegzete, sovány kezei remegni kezdtek, fekete szemé csudálatos tüzzel lobogott, de akkor a tanár latinul megmagyarázza a miniszteri biztosnak, hogy domus Hankónak a kisuj-jában van a mathézis es nevetesges véletlen, hogy azt a számot elvettette. A miniszteri biztos talán egy szót sem értett latinul, de annál inkább mosolygott s a gazdagabb Hankó mégis megkapta az eminens!

Szemben állottak egymással a folyosón.

— Ha az én apám estélyeket adna és meginvitálna a mathézis professzort, én tiszta eminens lehetnék, akármilyen bolondságokat

írnék össze — epéskedett tehetetlen haraggal a szegényebb Hankó.

S ha én a historiae professzor újságját heteukint ingyen korrigálnám, azt se kellene tudnom, hogy hány kereszties haboru volt, mégis eminens volnék — felelt vissza a gazdagabb.

— Ha a professzor az én nővérembe volna szerelmes. . .

— A nővéremet hagy békében!

— Ország-viag tudja —

— Mégis megverlek, ha a nyelvedre veszed.

— Megversz? neveletl gyilkos gunynyal a szegényebb.

— Röstelleném, hogy ilyen vékony csontokat törjek össze, de megteszem, ha nem hallgatsz.

Jól táplált, vállas, erős alakja fenyegetve nyult ki s azó szemekkel nézett a szegény, vékony Hankó Peterre, aki nem beszélt tovább, de csöndes nevetéssel, megelegedve, újabb harcok tervét szöve és engesztelhetetlenül sietett le a vörös téglalépcsőkön a meleg, napvilágos utcára.

A gazdagabb Hankó egy pillanatra megállott, — aztán lassan ő is hazafelé indult.

*
Az egyetemi esztendő alatt szoba került, hogy a gazdagabb Hankót megválasztják az egyetemi kör élére. A fiatal embernek egy pillanatra megvillant a szeme, a győzelem

sek,
orrás A
mind-n
zék in-
i. Harz.

Férfi és női bőrkésztyük minden színben 1 forint párja.

ü n k
yát

S.

elő a Főispán ur, — az életembe merek fogadni, hogy nem lesz egyetlenegy önérzetes ember sem Debreczenben, a ki ellene szavazzon s ráadásul jó barátai leszünk egymásnak és nem lesz közöttünk megvetésre méltó **Mungó**... Mert sokkal nagyobb vétek az elkövetett rosszat jóvá nem tenni, mint tudva, egyik bolondot a másik után elkövetni! Ha ezt megszelítitek: szent a béke! De így... lelkünkben a legszentebb érületet a hazaszeretetet s a hivatalos tekintély iránt való köztiszteletet gyilkoljátok meg! Mi szükségetek van ti nektek mindezekre?! Ha jóvá nem teszitek bűnötöket. — rohamosan közeleg a tragikus idő, a mikor az annyiszor kigunyolt szent igazság, hogy «**a Nép szava, Isten szava**» egy megtestesült élő valósággá lesz: — s mit gondoltok, mi történik, ha számon kérik tőletek itt a földön, hogy: **»Miért üldözik az Istent?!**«

BELFÖLD.

Interpelláció a nyomdászok ügyében.

A képviselőház holnapi ülésén igen érdekes interpelláció lesz. P o l ó n y i Géza fogja meginterpellálni a belügyminisztert a nyomdászok és betűöntők együttesen lefoglalt pénzek miatt. A rendőrség tudvalevőleg a nevezett egyület pénztárosánál házkutatást tartott és ott 3700 forintot lefoglalt, mint állítólag jogosulatlan gyűjtés eredményét, holott azt a pénzt a nyomdászok nem gyűjtés útján, hanem szaklapjuk fölemelt előfizetési árának a jövedelméből szerezték.

A képviselőház ülése.

Debreczen, nov. 8.

A tegnapi ülés izgatottsággal vette kezdetét azon hír hatása alatt, hogy D e s s e ö f f y Emil és a miniszterelnök közti ügyben nyilatkozat fog történni.

Az országgyűlésben a szombati határozat szerint kellett eljárni. A névszerinti szavazás

mámora ereszkedett a fejére, de a mikor észrevette, hogy jelöltségét a szegényebb rokon teljes erejéből támogatja: gondolkozni kezdett. És a másik perczen már észrevette, hogy ostobaságot akart elkövetni. A reprezentálással, szónoklásokkal, hivatalos és nem hivatalos teendővel, párbajokkal és mulatással úgy lekötötte volna magát, hogy a szegényebb Hankó egyszerre föléje kerekedve, mulhatlanul lagyózi vala. Nem gondolkozott sokáig, megírta korteseinek, hogy lemond a jelöltségről és egy hétre hazautazott. Mire visszajött, a választásoknak vége volt és az ostobaságot csakugyan elkerülte.

Vad elszántsággal vetette magát a tanulásra s nem hiányzott egyetlen előadásról sem. Egy kicsit meghökken, a mikor észrevette, hogy unokatestvére nem jár az előadásokra s gondolkozni kezdett, hogy milyen csatateret rejlik e mögött. Napról-napra leste, hogy mikor jön el végre ellenfele, de hiába. Már arra gondolt, hogy talán betegség tartóztatja s ha nem is rokoni szeretetből, de kíváncsiságból — hogy az ellenség rejte mozdulatait meglesse — a lakásán akarta fölkeresni. Valahol a külvárosban, nagyon szegény mesteremberek hajlékában lakott a szegényebb Hankó, piszkos szobában, mosdatlan emberek között, valóságos kaszárnyában. A szobája ablaka szennyes tűzfalra nézett, mely egyenest a szobába verte az alulról felszálló gőzt és rothadt levegőt. S ezt az ablakot mégis mindig nyitva kellett tartani, mert a szállásadó asszony mindenféle husos és zöldészes zacskókat lógatott ki a vakudvarra.

végrehajtása aztán az ülés idejének felét lefoglalta; s csak 12 óra után térhettek a napirend vitára, amikor elsőben K o r n i s s Ferenccz nemzeti-párti szólott, az öálló vámtérület hívének vallván magát, de amely vámlomását a kormány tettei fölött gyakorolt és kritikával kapcsolta egybe — az ellenzék tetszésének kiseretében.

Utána B á n f f y kelt fel, nyugtalan várakozást, de ellenmondásokat is keltve, Kornissra ráfogta, hogy az egész nemzetipárt nevében beszélt. Ez ellen tiltakozott Korniss, kijelentvén, hogy a »maga nevében szól« s közbekiáltott I v á n k a Oszkár: »Mi nem szoktunk csavarintani« és az egész ellezék tiltakozott a min. elnök vitakozási módja ellen. A nagy nehezen helyreállt csendben aztán két kijelentést tett B á n f f y: A ki egyezéstről nincs mit nyilatkoztatnia, mert a kormány már kijelentette, hogy az Ausztriával való vámközösség álláspontján van, de ha volna is mit nyilatkozni, mégsem nyilatkoznék, mert a nyilatkozattételre nem a kisebbség, hanem csak a többség kényszerítheti a kormányt. Persze, hogy ezt a parlamenti szempontból kvalifikáhatlan idem per idemet az e g é s z H á z kinevette, mert hiszen tudnivaló, hogy saját pártjával csak megismertette álláspontját és az ügy mibenlétét; tehát nem az ő többségének van szüksége a nyilatkozattételre, hanem az ellenzéknek, mely mégis csak az ország tetemes részét képviselvén, jogosult meg tudni az ügyek állását, mint amely megnyugtatóra vezethet.

Most jött aztán a D e s s e ö f f y ügy de amely most sem lett az, a minek lennie kellett volna — tiszta felfedezése a történetnek amely Bánffy-t igazolta volna, hanem a melyből méginkább kitűnt a kormányhatalom tulfeszítése a tisztviselők irányában. Bánffy ugyanis kijelentette, hogy neki joga van: a főszolgabírákat magához rendelni, hogy azok informálják őt. Más nem történt (?), Apponyival takarózva csodálkozását fejezte ki,

A gazdagabb Hankó körülnézett.

Az ágyon, az asztalon, a földön rengeteg sok könyv hevert. Pamlag nem is volt a szobában, csak az egyik oldalon tornyosodott egy újságokkal letakart egyenletes könyvrakás, amelyen szükségből heverészni is lehetett. Az ajtóra egy felöltő volt akasztva s egyéb ruhaneműnek nem is volt nyoma a szobában. Szegényes, szinte nyomoruságos volt az egész otthon s a falak üresen meredtek a látogatóra, csak az ágy fején függött valami arckép, melyet a homályban első pillanatra nem is lehetett megismerni. Hankó Péter közelebb ment a képhez és egy kicsit elszorult a szíve, mikor azt a régi családi képet ismerte fel, amelyen nagyapja a két fiával — a gazdag és a szegény Hankóval — volt levéve.

Leült az asztalhoz és egy pillanatra erőt vett rajta a kísértés, hogy elolvassa azt a levelező lapot, melyen nagybátyja irását ismerte fel. Nem vette a kezébe, csak amugy állóhelyéből tekintett az írásba. Rövid levél volt, amelyben az öreg Hankó megköszöni a fiának, hogy pénzt küldött neki és a szívére köti, hogy ne dolgozza ágyon magát, mert ugyanis gyöngé. A gazdagabb Hankó fiu nagyon furcsán érezte magát. Szinte haragudni szeretett volna az apjára, hogy miért nem segíti a szegényebb öcsését, vagy miért nem szegény ő is, hogy a fiara kellene szorulnia. Egy kis levertséget érzett, mert ellenségének nemcsak övele, de gondokkal is kell küzdenie s ilyen körülmények között a győzelem sem volna valami nagyon dicsőséges.

hogy magánbeszélgetésből állít fel vádat az ellenzék ellene, ami Bolgár Ferenccz súlyos tiltakozását, »Ne keverj« ebbe a piszkos ügybe Apponyi nevét. — zuditotta ellene. Tagadta Bánffy, hogy az adott szó megszegésére akarta volna rábírní D e s s e ö f f y-t, A többség a semmitmondást, mert hiszen a történet ezzel nincs felderítve, Bánffy a mikor leült mégis megéjenezte. A cikke idézése miatt felállott H o c h ezt komikusan magára vette s a többség előtt magát meghajtással derűltséget idézett elő.

A miniszterelnök nyilatkozata L u k á c s Gyulát hívta ki, ki igaz történetét adta elő, hogy miként reudeltetett be D e s s e ö f f y a min. slnökhez,

R a k o v s z k y t pedig szemrehányástételre, hogy máskor másként beszélt, mint most s aligha nem azért, mert a dolog nem tiszta,

Az izgatott hangulatot jellemezte K u b i k Béla beszéde, ki azzal kezdte: »Nem szólhatok a tárgyhöz, mert a közfigyelmet a m i n. e l n ö k s z e n n y e s e vonta magára.«

Erre a kormánypart dühödten követelte Kubik elnökileg való rendreutasítását. »Ezt csak meghallotta az elnök« kiáltotta egy teli-vér kormánypárti S r é t e r, mire a miniszter ilyes provokáltatásán méltatlankodva readreutasította Kubikot, de egyszerűsind Srétert is.

A csend helyre álltára perczekig váró Kubik aztán komolyan felolvasta a »M a g y a r o r s z á g« tegnapi számából D e s s e ö f f y nyilatkozatát, mely az ellenzéknek és nem Bánffynak ad igazat... aztán felolvasta a büntető törv. könyv 187 és 475 §§-it amelyek szerint a történet után fog háza helye.

— B ö r t ö n b e v e l e kiáltozták a baloldalon.

Őnök maguk is elítélik ezt« folytatta Kubik. Nekem ma két kormánypárti képviselő is akként nyilatkozott. »Kik azok? ne-

Gunya mosolylyal, egy kissé halványan nyitott be a szegényebb Hankó-fiu.

— Lám-lám. Meglátogattál, Péter?

— Azt hittem, hogy beteg vagy, mert nem látalak az előadásokon.

A szegény sovány legény hangosan nevetett.

— Ohó, az én apám nem küldhet nekem százásokat, én irodában dolgozom és nem járhatok előadásokra.

— S ha majd vizsgálni kell?

— Majd meglátod. Megnézzük az indexeinket. Remélem, hogy nem fogok elpirulni.

— De én nem akarom, hogy a szememre vedhesd a te nehéz sorsodat s azt mondhad, hogy nekem könnyebb dolgom volt — szólott izgatottan a gazdagabb Hankó.

— Hja, testvér, akkor tedd előbb tönkre az apádat és dolgozzál te is.

— Tudod, Péter, én nem küldhetek pénzt az öregemnek, mint te, mert az boldogság volna.

— Ki mondta azt neked, hogy én —

— Ne tüzelj, Péter. Itt van az apád levele.

Nem küldhetek, mondom, de azt meglehetem, hogy nem fogadok el tőle pénzt és én is irodába álllok.

Hangosan, rekedten nevetett a szegény: — Gratulálók!

— ... És diadalmaskodni még sem fogsz fölöttem.

Utána csapott a szegény gunyos nevetése és kergette az íróasztalhoz, ahol meg-

vezze meg! kiáltozott a jobboldal, „Én nem vagyok arra jó, amire a miniszterelnök.” Nevezék meg magukat az illetők, válaszolta önérvényesen Kubik.

— Aljon fel az, aki nem kapott pénzt a választására, kiáltotta közbe P o l ó n y i Önkök méltatlankodva arra hogy szóba álljak velök, Nem fejadom el a napirendet. végezte Kubik. (Éljenzés)

Ezzel az ülés a legnagyobb izgatottságban oszlott szét, a vita folytatása pedig mára jött át.

KÜLFÖLD.

A kiegyezés. A kereskedelmi és vám-szövetség tárgyalására kiküldött osztrák albizottság Bécsben ma folytatta a IV. cikk tárgyalását. Mautner képviselő csatlakozik Schwegel képviselő fejtegetéséhez, a melyek szerint az önálló vámtarifa föllállítására 1902. év végére kitűzött határidő nagyon hosszú. Az örösi forgalom megszüntetéséhez hozzájárul és azt a póttinditványt teszi, hogy a visszatérési vagy kikészítési eljárás tárgyában Magyarországgal kötött 1887-iki egyezményt akként módosítsák, hogy a kikészítési eljárás a belső termelés megkárosítása nélkül megkönnyíthessék.

Az albizottság a IV. cikket az összes módosítványok elvetésével változatlanul elfogadta a kormány javaslata szerint, Kolischer határozati javaslatával, a mely könnyítéseket kíván a kikészítési forgalomnál.

A bank- és valuta-javaslatok tárgyalására kiküldött albizottság szintén megkezdte a módosított bankstatutumok tárgyalását és pedig a bank föladatairól és címeréről szóló I. cikk tárgyalásával.

Auspitz az I. cikk akként való módosítását indítványozza, hogy a hitelszükségletek csak annyiban legyenek kielégíthetők, a mennyiben ez a legfőbb céljal, a készpénzfizetések fontartásával összeegyeztethető. A készpénzfizetések megkezdéseig a banknak a lehetőséghez képest az árszám megakadályozására kell törekednie.

Gross dr. az I. cikk 2. bekezdésének, mely a bank föladatairól szól, törlesét indítványozza és azt, hogy a címerre vonatkozó eddigi szöveg visszaállíttassék.

Az albizottság a módosító indítványok elvetésével az I. és II. cikket a kormány javaslata szerint változatlanul elfogadta.

Komolyan veendő politikai parlamenti körökben hirlük, hogy a kiegyezési javaslatoknak vontatott tárgyalásai az albizottságokban már azt a reményt is gyengítik, hogy a kiegyezés parlamentáris uton fog létesülni és biztosra veszik, hogy a reichsrath már csak kevés ülést fog tartani. A képviselőház feloszlására rövid időn belül valószínű és talán még e hónapban bekövetkezik.

A cseh klubban tegnap folytatott tárgyalásokra vonatkozólag a Politika azt mondja, hogy a tanácskozásban a fölött folyt a diskusszió, hogy a cseh képviselők milyen állást foglaljanak el az albizottságokkal szemben. A parlamentaris bizottság azután a kormányval folytatott tárgyalásokról konferált, mely tárgyalások nemsokára be lesznek fejezve (t. i. a csehek 26 követelésére vonatkozólag). — Abból, hogy a kiegyezési bizottság tagjai azt az u'asítást kapták, hogy a jobboldal többi tagjaival szavazzanak a kiegyezés mellett, arra lehet következtetni, hogy a kormánnyal folytatott tárgyalások kedvező eredményre vezettek.

Mindazáltal a cseh kiegyezési bizottsági tagoknak adott utasítást mint provizóriumot kell tekinteni, a melynek véglegesítését a cseh klub a helyzet további alakulásától teszi függővé.

Tegnap délelőtt a belügyminiszteriumban Thun gróf elnökléte alatt minisztertanács volt. Hír szerint ebben a minisztertanácsban vitatták meg a képviselőház feloszlásának esélyeit.

Az angol-francia konfliktus. Párisból táviratozzák nekünk: A lapok Salisbury-nak a Mansion House-ban mondott beszédével és az angol sajtó magatartásával foglalkoznak és kifejtik, hogy Fashoda kiürítése csak arra mutat, hogy Franciaország nyilvánvalóan ellenséges hatalommal áll szemben és hogy vagy le kell mondania gyarmati birtokairól, vagy pedig nagy gyarmati hadseregét és jól szervezett hajóhadat kell alkotnia azok komoly megvédésére.

Külön forrásból eredő távirat szerint az angol tisztek, a kik nemrég Cannesbe érkeztek, hogy ott töltsek a telet, parancsot kaptak, hogy térjenek haladéktalanul vissza helyőrségeikre.

... A javulás váratott magára. Egész férfias szépségében haladt tovább az egyik, egész okos körültekintésével bocsátotta gyökereit mélyebbre a másik. S míg az egyiket a sok rózsá, a melybe akadt, tövisével megakasztottá, diadalmasan lombosodott a másik, magába szíva a legkövérébb, legtáplálabb nedveket. Az egyikre a szépségeért, a másikra a vagyonáért és az okosságáért vadászta s ők egymással talákozva, újból és újból összemérték a fegyvereiket.

— Péter! Az a sok falánk asszony megesz, ha magadnak nem veszel feleséget, a ki megvédjen — gunyolódott az egyik.

— Péter! Az a sok összeharcsolt vagygon megöl, ha feleséget nem találsz, aki el tudja költeni, — feleli a másik.

S mindegyik várt a házassággal, hogy a másik le ne főzhesse. A véletlen pedig úgy akarta, hogy a szépek kelljen előbb beleharapnia. Nyár idején, a mikor ellenségével együtt fürdőre utaztak, megismerkedett egy külföldi nábob leányával, akinek már volt vőlegénye. A leány azonban szívesen látta őt, amit viszont a vőlegény nem látott szívesen. Ebből a szokásos formában páros háboru támadt s a szép Hankó golyója olyan bolondul repült a vőlegény szívének, hogy megölte. Az már azután tisztán matematikai formula volt, hogy az agyonlőtt vőlegény helyébe a szenzáció elmúltával a megfelelő értékű új vőlegényt állították. S a szép Hankó esete fölkereste elenségét, szerető kimélettel szölt hozzá:

— Péter! Elveszek néhány milliót . . .

Athen nov. 7. Smolenszky tábornok, hadügyminiszter a napokban az athéni helyőrség minden laktanyáját, gyakorló tereit s raktárait a kora reggeli órákban meglátogatta s mindenütt a legnagyobb rendetlenséget talált. — Konstatálta a hadügyminis ter, hogy a görög csapatok a legegységibb gyakorlatokat sem tudják s azonkívül semmi fegyvelem sincs a hadseregben. Ennél fogva Smolenszky szigorú körrendeletet intézett az összes parancsnoksághoz, melyben meghagyja a tiszteknek, hogy mostantól fogva minden gyakorlatot személyesen teljesítsenek. Kisebb gyakorlatot minden héten, dandár gyakorlatot pedig minden hónapban kell tartaniok.

Táviratok.

Az osztrák zürzavar.

Bécs, novemb. 8. (A »Debr.« ered. táv.) Goluchovszky gróf, a ki tegnap d. u. ide visszaérkezett, megérkezése után Thun gróf miniszterelnököt fogadta, a kivel háromnegyed óra hosszáig tárcáskozott.

Bécs, novemb. 8. (A »Debr.« ered. táv.) A német néppárt bizalmi emberei tegnap Grácban értekezést tartottak, amelyben elhatározták, hogy a képviselőházban a legegységibb obstrukciót fogják alkalmazni. A német néppárt jövő szerdán ülést tart, melyben az obstrukcióról dönteni fog.

Dreyfus.

Páris, nov. 8. A »Debr.« ered. táv. Picquart ellen való katonai vizsgálatot a legközelebbi napokban befejezik s Picquart-t át fogják szállítani a polgári fogházba, ahol aztan végképpen szabadon bocsátják. Pressensé Le héros című könyvében Gonze tábornokok tizenkét levelét közli, a melyekből kiderül, hogy Gonze Picquarttal igen jó viszonyban volt még abban az időben, amtkor megállapították, hogy nem Dreyfus, hanem Walsin Estérházy volt az áruló.

Páris, nov. 8. A Petite République állítólag jó forrásból arról értesül, hogy abban a minisztertanácsban, a melyben Du Paty de Clam nyugdíjazását elhatározták, Zurlinden tábornok jelentést olvasott fel, a melyben kifejtette, azokat a dolgokat, amelyek ezt az intézkedést szükségessé tették. Ez a jelentés

Ez nagy csapás volt s a kevésbbé szerencsés Hankó haza utazott, hogy az irodájába zárkózva, gondolja ki a szükséges sakkhuzást. Keserves napok voltak, mialatt be kellett látnia, hogy a nábobok nem lógnak a levegőben s az ő sovány, vértelen arcával még a szabadon sétáló nábobok leányait sem tudja meghódítani. A régi gunyos nevetésével ugyan keserítette a boldog férjet, hogy átlag az emberiség többsége nem a kellemes arcával szokta a milliókat szerezni, de ha egyedül volt, megvallotta magának, hogy a győzelmi díjat egy kis inkorrekttség árán is érdemes elérni. S napról-napra hiába törte a fejét; abban kellett megnyugodnia, hogy a babért, mely a másiknak fejére esett, neki levelenkint kell megszereznie.

És csodás erővel, kegyetlen hidegséggel, a szörnyek ezer szemével dolgozott, számított, lesett. Kiejtett az életéből mindent, ami csak pillanatra is megakáshatta volna, nem figyelt tavaszra, elfordult a szerelemtől és mialatt csodás erővel, kegyetlen hidegséggel, a szörnyek ezer szemével dolgozott, számított, lesett; évről-évre kötögette azokat a leveleket, amelyekből olyan hatalmas, káprázató babér kerül.

A csiga utólérte a nyulat. Egy kissé megderesedett bele a haja, de utólérte s a két Hankó Péter megint együtt volt. Felelmesen gazdag volt már mind a kettő s a csuz sem kimélte meg egyiküket sem. Mikor a nap melegebben kezdett sütni, mind a ketten utra keltek, hogy gyógyító vizekben keressenek

írta ajánk a furcsa kívánságot. Ügyvédhez állott be és dolgozott ő is napestig, mintha igazán rászorult volna. És munkában, nélkülözések között, folytonos versenygésben éltek azontul egymás mellett, a gazdag izgatottan, a szegény gunyosan nevetve. Míg az utolsó vizsgálatot le nem tették, a hol megint nem tudták diadalmaskodni egymáson.

A szabad királyi várs ügyvédi kamarája szinte zavarba jött, amikor egyszerre két Hankó Pétert kellett a lajstromba fölvennie. Mert a versenygésben és gyűlölésben úgy öszszejöttek, mint szeretetben a testvérek. Naponkint találkoztak, egymást folytonosan megítélve és ellenőrizve, izgatot'an és nevetve nőttek bele az ügyvédkezésbe. A társaságban sem kerültek el egymást s nemsokára az egész város ismerte az összetartó ellenségeket, a versenyző rokonokat. Az egyik a föllépésével, a másik a furfangos találekonyosságával hódított, az egyik a szíveket, a másik a fejeket nyerte meg. S a harmadik esztendő végén nem lehetett volna eltagadni, hogy a szép Hankó csak az apai vagyonnal van már tulsúlyban a furfangos Hankó fölött. Már a gazdaságban is versenyeztek.

— Péter! Azt mondják, hogy Nyúzós Péter vagy, — szölt ártatlan arczczal a szép Hankó.

— Péter! Azt mondják, hogy Szoknya Péter vagy, — felelte éppen olyan ártatlan arczczal a furfangos Hankó.

— Javulj meg, Péter!

— Szállj magadba, Péter!

különösen nagyon valószínűnek mondja, hogy Du Paty de Clam a szerzője Picquarthoz intézett Blanche és Speranza aláírásokkal ellátott táviratoknak; azonkívül constataja, hogy Henry abból a czélból, hogy a Dreyfus ügyben több ügyirat álljon rendelkezésükre, 1894-ben azt ajánlotta föl bvtatóinak, hogy iratokat készíttessenek, különösen Dreyfust terhelő névtelen leveleket. A Petite République hangoztatja, hogy Zurlinden tábornok ezeket a dolgokat beismerte.

Páris, nov. 8. A *Matin* kijelenti, hogy tudomása van róla, hogy a Dreyfus ügy irat-csomójában foglalt összes okiratok az 1894-i pör után való időből származnak.

Az intranszigeant azt állítja, hogy a semmitűzők elé terjesztett iratok között Münster gróf leányának Berlinbe írt levelei is vannak fényképmásolatban. Ezeket a leveleket a határon elfogták s állították ezek bizonyítják Dreyfus bűnösségét.

Kréta.

Káncsa, nov. 6. A (Debr. ered. tav.) A fölkelők rálöttek egy török pánczélos hajóra, a mely tengerez-katonákkal, de gőzgep nélkül az Izzedin erősség közelében vesztegelt. A Castelfidardo nevű olasz pánczélos fregatta segítségére ment a török hajónak. A török posta- és távíró-igazgatást ma megszüntették.

Konstantinápoly, nov. 6. A (Debr. ered. tav.) A négy haderő még nem egyezett meg teljesen György herczegnek főbiztosi állására nézve s azért még semmi éle jegyzéket nem intéztek ebben a dologban a portához. Epp nem egyeztek meg meg a hatalmak arra nézve, hogy a török zászló védelmére egy kis török csapat maradjon Krétában, mert attól tartanak, hogy ezt a csapatot majd az idegen csapatoknak kell megvédeniük.

Konstantinápoly, nov. 6. A (Debr. ered. tav.) Krétából érkezett jelentések szerint a közgazgatás átvelele tegnap megtörtént és a török csapatokat, kétszáz ember kivételével, teljesen visszavonták. Retimnóban és Kandiában ez az utolsó pillanatban némi nyugtalanosságot keltett. Kandiában egyes török katonákat az angoloknak kellett a hajóraszállásra kényszeríteniök. Mikós czár Skjrdlov tengermagy utján kifejezte köszönetét Retimnó lakosságának, a mely a czár nevenapján

üdvölést. Fejedelmi borralalót adtak a konduktornak s külön elsőosztályú kupét adott a két czáros nábobnak.

Becsúttak a kupé ajtaját és vastag perzsa szőnyegekbe temetkeztek.

— Péter! Te agyondolgoztad magad — szöjt az egyik, aki meg most is szebb volt.

— Péter! Te is rossz versenyparipa voltál már — felelte a másik, aki még mindig szeretett gúnyosan nevetni. Jobban elhelyezkedtek s készültek az éjszakai nyugalomra. A folyosón helyet nem kapott utasok beszélgettek. A gőzös zakatolásából alig hallatszott ki a szavak s az álmos nábobok csak néhanéha hallottak szakadozott nevetésüket. Egyszer, a mikor a vonat állott, valaki éppen a csukott kupé előtt megszólalt:

— Ki van odabena?

— Hankó Péter — felelte egy hang.

— Melyik? A gyilkos?

— A gyilkos is, meg a tolvaj is...

A két Hankó Péter hirtelen felült és szembenézett egymással. A szemük, a nézésük, az egész arcuk elárulta, hogy ebben a pillanatban arra a párbajra gondolnak, amelyben valakit meg kellett ölni — és arra az életre, amelyben olyan kegyetlenül kellett fosztogatni, csak hogy a milliókat megszerezzék. Gyilkos és tolvaj. S egy hosszú élet eredménye egy vagon, amelyet a beteg testet kell gyógyítani és egy czim, amelyet a gyógyító vizek sem tudnak róluk lomosni.

— Hallo! tad? — szöjt halkán a «gyilkos.»

— Hallottad? — felelte halkán a «tolvaj.»

Azután befordultak a szőnyegekbe és versenyeztek az — alvásban...

önként beszovalgaltatta fegyvereit azzal a kijelentéssel, hogy a lefegyverzés intenciójának akarnak ezzel eleget tenni.

HIREK.

A főiskolai ifjuság tisztelgése Kossuth Ferencznél.

Kossuth Ferencz nagytitkosága megjelenésének képe nem volna teljes, ha be nem mutatnók annak egyik kedves epizódját is, melyet a főiskolai ifjuság rögtönzött az „Angol királynő” előtt a búcsú perczében, hogy 9 órakor üdvözlő beszéd kíséretében illik elbúcsuzni a főiskolai ifjuságnak Kossuth Ferencztől, ki egész életét a szabad és független Magyarország eszméjének szenteli, ki éppen úgy küzd a szent ideálokért, mint a százados falak közt nyüzsgő zsbongó ifjuság küzdött mindig lelke szive egész lángjával és melegével.

Es az eszme csakhamar gyújtott már 7 órakor nem volt diák, ki magáéva nem tette volna, hogy 9 órakor a főiskola előtt gyülekezve, magyar dalokra fog gyujtani s ugyanúgy magasan lengő lobogókkal a Kossuth utczai „Angol királynő” szálló elé, majd pedig az indóházhoz, hogy hozzá méltán bucsuzzon el Kossuth Ferencztől.

Latni, hallani azt a nemesen lelkesülő sereget, mely az „aszt üzenté” gyujtó dallamai mellett ünnepélyesen hömpölyöve a piac-utczán keresztül — igazán lélekemelő volt s mire a szálló elé érkezett a lelkes sereg, már egész árrá nőtt s a színházban éppen vége lévén egyik fölvonásnak, onnét is számosan siettek ki a befutó hír hallatára s már a „Hymnus” ezer meg ezer ajkról szállott a borongós ég felé.

Majd megjelent az ablakban Kossuth Ferencz, kit perczekig tartó, „éljen viharral fogadott az ifjuság, melynek vezére: Kovácsy Kálmán lépett aztán a rögtönzött emelvényre, hogy elszónokolja beszédét, amelyet a tisztelet, szeretet és a hala fenkölt erzelmei hajtottak ifja lelkeiből ajkara, melynek szavait gyönyörűen verte vissza a tiszta akusztika.

A remek beszédből idézzük a következő szókat:

Szeretett Képvisező Ur!

A főiskolai nemes ifjuság lelkes serege együttdobogó szívvvel sietett tiszteletére abba az utczába, mely minden igaz magyar edes apjának, a világ legnagyobb szónokának, a dicőült szabadsághősnek szent nevét ragyogtatja (zugó éljenzés), ki élni fog, míg lesz egy magyar, ércebe, kőbe, dalban, honért rajongó szent szivdobbanásban, örök himnuszban és siró sohajban, kinek eszméi lángja mindig tovább és tovább hág s a merre lobog, ott fölfakad az „Egyenlőség! Testvériség! és a Szabadság!” nyiló rózsafaja. (Kitörő éljenzés.)

Oh hányan vagyunk itt, kik nem halottuk, nem hallhattuk az ó csodásan csengő-bongó ajkát, mely egykor mint vihar tudta folkorbácsolni, máskor meg mint edes szellő eszokolgatni a szivek végtelen tükrét. Oh hányan vagyunk itt, kik sohasem lábtattuk, nem láttuk az ó edes arcát még akkor sem, midőn egyszerre csak lavasz nyilásnak éjén reánk csapott a téli bú szele s száműzetése győzedelmi ut lett, világ nem látott szemgyászszai telel (Kossuth Ferencz szeméttörli, melybe a meghatottság könnyeket csalt. Es mégis a mi lelkünk az ó arczával van tele, mintha mindig hallanók lángrakeltó szavait.

Belopódzik lelkünkbe az ó arca, hangja, midőn itt és így látjuk az ó edes fiát: Kossuth Ferenczet! (Szünni nem akdró éljenzés.)

Eljöttünk, hogy vallomást tegyünk megdicsőült apánkról és ugyanekkor szeretett képviselő urnak megesküszöm, hogy ez az ifjuság, mely így tud hömpölygő árra lenni pillanatok alatt, mindig hű lesz ahoz a zászlóhoz, melyet egy Kossuth Ferencz bontott ki a szabad, a független Magyarország szent nevében.

Csak elmenvén szélyel, mint régen az apostolok, tanítsanak meg mindenkit ez edes hazában arra, hogy nagyok, hatalmasok és tisztelek csak akkor leszünk, ha lerázzuk a mostani bilincseket s azokat lerakjuk szabad, független ország talpkövének! (Szünni nem akaró éljenzés.)

Most már bucsuzunk nehéz szívvvel, de azzal a hittel, reményvel és lángoló szeretettel, hogy találkozzunk még e városban. Csak hadd ragyogjon az eszmék napja és hajtsa ki a szabad és független Magyarország virágait.

A lelkes beszédet, melyet csak emlékezetből tudhatunk közzélni, Kossuth Ferencz nagyszabású beszéde követe, melyben kijelentette, hogy ha ilyen ifjuság volna e hazában mindenütt, hamarabb jönne hajnal e szép hazára.

Majd a „Szózat” élneklése után az indóházhoz is kivonult a lelkesült sereg s ott meg egyszer ünnepélyesen bucsut vett szeretett képviselőjétől.

* „Distingváljunk.” A t. kormánypart egyik orgánuma a »Debreczeni Hírlap» ezalatt a czim alatt tisztelettel megkritikájával a vasárnapi népgyűlésen elmondott, pár perczig tartott beszédemet. De hogy mennyire rosszul distingvál az erintett közlemény t. írója, mutatja az, hogy én az általa számra adott szavakat nem használtam. Én a hiteles gyorsírói feljegyzések tanúsága szerint ezt mondtam: »hadd tudja meg az egész ország, hogy Debreczen sz. kir. törvényhatóságának tegnapi megalázó határozata hamis hogy Debreczen népének mi a valódi akarata; hadd menjen a két félrat együtt az ország törvényhozása elé, hadd lássak, hogy melyik képviseli Debreczen népének igaz akaratát, hadd legyen ott a hivatalos határozat és a mienk.» Mielőztásek tehát a közlemény t. írójának jól distingválni. Mit akar a szombati városi közgyűlés 23 szótöbbséggel hozott határozata? Megakarja rendszabályozni a parlamentet: sürgeti a cloture-t. — Merem kérdeni a t. többség minden egyes tagjától, hiszi-e, hogy Debreczen polgársága, a melyet hivatalosan képvisel, ugyanezt akarja? Sőt, hogy igazán helyesen distingváljunk, valljak be őszintén, nem azért kellett-e ezt a szombati dolgot megcsinálni, mert azzal a vasárnapi népgyűlés batását akarták ellensúlyozni? Ha a t. kormánypart nem a népgyűlés ellen akart volna előre is demonstrálni, a maga rohamos cselekvésében nem felejtkezett volna meg a törvényhatóság bizottság korábbi határozatáról, melylyel az 1896 május 26-án tartott közgyűlésen Sopronvármegyének a mostani határozatával azonos tartalmu átiratát felretette. —

A mit még a t. »Debreczeni Hírlap» tárgyilagos kritikája a sajhóskodásról és nagyhangú frázisokról beszél, azzal szemben minden elfogulatlan debreczeni ember, aki engem ösmer, bizonyíthatja, hogy egyik sem kegyerem, és magam pedig nagyon köszönöm a szeretetreméltó bököt, de ha a műveltség egyik kriteriuma a politikai meggyőződés változtatása: akkor én szívesen bevallom — nagyon műveletlen ember vagyok. S hogy ezt mindjárt be is bizonyítsam, elkövetem azt a gorombaságot is, hogy a másik t. kormányparti közönynek a »Debreczeni Ellenőr»-nek meg a szombati városi közgyűlésen mondott beszédemre tett megjegyzéseivel szemben, a melyek szerint én hibásan állítottam volna azt, hogy Debreczen sz. kir. város törvényhatósága az önálló vámtérsület mellett mar egyszer állást foglalt, — egyszerűen rámutatok az 1896-ik július havi rendes közgyűlésen 121/7147 bkgy. sz. a. egyhangulag hozott határozatra, mely szerint a törvényhatóság Győr városnak a gazdasági kiegyezés alkotmányos és Magyarországra nézve kedvező tárgyalásának meghiusulása esetére az önálló vámtérsület és nemzeti jegybanc felállítására érdekelben a kormányhoz intéztett féliratát hasonló szellemű félirattal pártolta. Ebből mindenki előtt világos lehet, hogy kinek az emlékezete homályos.

* **Sajtóhiba-igazítás.** Lapunk tegnapi számában K o s s u t h Ferenc beszédjében egy tizedes pont kihagyásával oly sajtóhiba esett, ami az értelmet hibáztatja. Nevezetesen az ötödik oldal első hasábjában fölülről negyedik sorában az 15%-ot így szedték 15%-ot, amely miatt az 15 százaléknak olvasható. Kérjük a t. olvasót, legyen szives az 1 homlokára a tizedes pontot odahelyezni s így: »1.5%-ra« igazítani.

* **Bucusi estély.** Az újkirályi plébánosassá kinevezett T a r k á n y i Péter árvaházi prefektus tiszteletére sikerült bucsu-lakomát rendeztek tiszteletül vasárnap este az Angol királynő szállodában. A bucsu lakomán szép számmal jelentek meg a távozó plébános tiszteletül.

* **A jog- és pénzügyi bizottság** tegnap délután ülést tartott Vecsey Imre tb. főjegyző tanácsnok elnöklése mellett. A tanácskozásnak több tárgya volt, — s azok közül főleg a tanácsok mellő a r. kath. iskolaszék kérvénye tanítói lakberek ügyében. Ugyanis a város még négy évvel ezelőt kiköltöztette a r. kath. tanítókat a bejelenési hivatal mostani épületében használt lakásaikból s akkor fejenként 200 forint lakbért ígert nekik, de azt máig sem kapták meg. Ennek főyóvá tételét kérte tehát az iskolaszék. A kérelmet a véleményadásra felhívott jog- és pénzügyi bizottság méltányossági szempontból teljesítendőnek véleményezi a multra nézve is, — még pedig az elemi iskolai a'ap terhére. A bizottság ezen ügyvel kapcsolatban újonnan megszületett a felekezeti iskoláknak adott pénzbeli és természetbeli segélyek rendezését, amelyet a következő 3 év alatt kíván végrehajtani. Ez iránt javaslatot tegyen a tanács elé. A b r a h á m László t. főjegyző jelentést tett némely kisbb értékű rovat fogatlanokról. Ezzel együtt olvasott fel Szovát község rokon szervezetű kérelmére. A bizottság javasolja, hogy a szovati régi meszarászok épülete, amelyet eddig tűzoltóaktanyának használtak, — engedtessek át a szovati ev. ref. egyháznak az a telek, amelyre az egyház a város engedelmével már korábban iskolát építtetett, végül adja át a város Szovát községnek a 200 és néhány négyszögöl területű szőlőskertbeli földjét olyan kikötéssel, hogy az a községi jegyző illetménye legyen. Győrvarmegye azon feliratát is tárgyalta a bizottság hogy községi kölcsönök helyeg illeték és adómentességet élvezzenek. A bizottság indítványozza, hogy a feliratot Debreczen hasonló felirattal támogassa.

* **Az ipartestület alakulása.** A debreczeni ipartestület szervezkedő közgyűlését — mint értesülünk — november hó utolsó vasárnapjára fogja összehívni Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány s a gyűlést ő maga nyitja meg. De azután a további vezetést dr. Boldizsar Kálmán rendőrfőkapitány adja át. E gyűlésre csupán személyesen atvett meghívóval léphetnek be a jogosultak.

* **Bohémestély.** Va'árnap este az Angol királynő egyik terméből hangos kacaj, — vidám mulató emberek szava hallatszott. Ott tartottak az első bohémestélyt, mely minden tekintetben a legfényesebben sikerült. Az összegyűlt bohémek elnökké K o m j á t h y Janos, ülnökké T h a n Gyula, alnökké egyik közkedveltségű, szeretett laputaladonost választottak. A tisztikar megválasztása után kezdődött csak istenigazában a mulatság, a szellemes vig toasztok és sz ártatlan tréfélkozások a jó hangulatot a legmagasabb fokig emelték. Mindenütt vidámság, csapongó jókedv uralkodott. A hajnali órákig maradt együtt a jókedvű bohém compánia s midőn elváltak, örömmel gondoltak a következő estélyre, mely siker tekintetében semmiben sem fog hátra maradni az elsőnél.

* **Eljegyzések.** Szilágyi Imre debr. ev. ref. s' lelkész elvált az ott nyirbogári lelkész eljegyezte M a g o s s Ele: szatmármegyei egrü földbirtokos szeretetreméltó kedves leányát E m m u s k á t, Dr. Magoss György ügyvéd debr. városi tc. főjegyző nővörét. — S a n d o r Janos debreczeni lakos eljegyezte C s i z m a d i a Zsófia kisasszonyt Győrtelekről.

* **Tisza István és a kisgazdák.** Tisza István orsz. képviselő, a főváros közelében levő Pusztá Kovácsin fekvő s több ezer hold területű birtokát, mely eddig saját kezelésében állott, apró parcellákra osztva, az ottani kisgazdáknak 12 évi időtartamra igen kedvező feltételek mellett bérbe adta.

* **Baross szobra.** A bpesti kereskedő ifjak a Baross szobor leleplezési ünnepélyén testületileg vesznek részt s nevükben a szoborra Balló Zoltán koszorút fog helyezni. A ker. akadémia növendékei szintén részt vesznek az ünnepélyen.

* **Polonyi adomája a folyosón.** Diák-kori élményeül beszélt el, azt az epizódot, mikor 1863-ban Pestről gyalog Felegyházára zarándokolt, hogy megnézzék Petőfi születése helyét — akkor még azt hitték, hogy ott született — és utközben találkozott Bogár Imrével és betyárjaival. Mikor megtudták, hogy micsoda s mi járban van, meg is vendégeltek sörrel. Bogár Imre neki ajándékozta a tajtékpipáját. A vándordiak nem tudta, hogy mifele veszedelmes nép közé került s csak mikor elbucuzott, kezdte sejtetni, hogy az a szép nyalka legény, aki oly barátságosan beszélgetett vele, egy betyár lesz, ki távozasakor ezt mondta neki:

— Aztán a kapzabatyároktól óvakodjál öcsém!

— Mi az a kapzabatyár? — kérdezte Polonyi.

— Az olyan, aki árokba lapul és lesből lö meg.

Polonyi megköszönte a figyelmeztetést, amire a legény még így szólt:

— Ha megis bajba kerülnél, csak azt mond, hogy B o g a r I m r e küldött Felegyházára.

Igy tudta meg Polonyi, hogy kivel van dolga.

Felegyházára már úgy érkezett, hogy mindössze 2 hatosa volt. A vendéglőben, ahol s z e r é n y e n — egy rántottát rendelt. Ott mulatott D i n k a Feri, a híres szolgabíró. Amint megintáta, mi járban van, fölkapta a kis utaskáját és vitte magához vendégnek. A korcsmáros azonban megnehezelt. Ezt mondta a főszolgabírónak:

— Vagyok ám meg olyan ember, hogy egy diákot megvendégelhessek.

Dinka este elvitte Polonyit a nagyvendéglőbe, ahol ott mulatott külön szobában az alispán is. Nem apad — fordult Polonyi a jelenlevő Földváryhoz — hanem afféle provizorium-kori másodalispán. Huzta a cigány. Hát egyszerre abban hagyja a cigányt a nótát és kisompolyog. Valaki ezt mondta:

— Itt vannak a gyerekek.

— Én — beszéli Polonyi — kiváncsi voltam, kik a gyerekek s az ügyes ajlón bekukkantottam az ivóba. Hát Bogár Imre gyerekei voltak. Békében mulattak. Őket se bántotta senki, ők se mozdultak ki helyükből.

Mikor eltávoztak, összeszedte ám hamar a pandurjaist Dinka s utánuk eresztette. No kettőt el is csiptek.

Amig Polonyi anekdotázott, megszólalt az ülést megnyitó csöngettyű s Polonyi berohant. Eppen jókor érkezett, hogy egy kis jegyző-könyv-vitát provóráljon névszeriül szavazással egybekötve.

* **A színészeti kiállítás emléktárgyai.** A színészeti kiállításra djabban a következő tárgyak küldettek be: Bényei István ny. szin. egyesületi igazgatótól: »Orsz. színészeti kiállítás tárgymutató« piros mohair kötésben, »Az orsz. magy. színész. egyesület színházi törvényei«, »Színészeti rendezéséről« cz. könyv írta Bényei. »A magyar színész egyesület és nyugdíjintézetnek alapszabályai« »A választások előtti« cz. bordeaux peluche-be kötött könyv, 20 db. fénykép felvétel az 1890-ben Budapesten tartott színész kiállításról. Zilling-r Edétől: Egy 1837. aug. 22-iki szinlap »Arpad ébredése« előjáték a magyar színház megnyitási ünnepélyére Vörösmartytól, ezt követi »Belizár« szomorújáték 5 felvonásban. Telegdy K. Andortól: 42 db régi szinlap 1817—39-ig és Telegdy K. László a debreczeni színház volt intendánsának arcképet barna aranykeretben. Kutasi Imrétől: Ke-

novich Hollósi Kornélia, ifj. Lendvay Marton, Gazdag Ambrus és Blaha Louisa névjegy alakú fényképei. Rickl Gézatól: Petőfi Sándor költő s volt debr. színész kardját. Kémery Vilmostól: Foltényi Vilmos és Foltényi Vilmosné cabinet fényképei üveg alatt állványon, Foltényi Vilmos 41 évi szini működésének életrajza, Emléklap Foltényiné Sz. Amália színészi működésének 50 éves jubileumára és a szinpadtól elbucuzása alkalmából. Foltényi Vilmostól: üdvözlét Foltényi Vilmos jutalomjátékára keretben, üdvözlét Foltényinének keretben. 1 selyem szinlap F.-né jutalmául 1877. »Marton apó és a jogászok«, szinlap keretben Foltényi Vilmos jubileuma és bucsu felleléül Ajtai Sz. Pepi és Odry Lehel közreműködésével 1885 decz 10-én előadott »Peleskei nótáriusa« fekete arany keretben, Foltényiné Szabó Amália 50 éves jubileuma és szinpadtól való elbucuzása alkalmára Prielle Kornélia a nemzeti színház művésznője és Ajtai Sz. Pepi közreműködésével »Fenn az Ernyő ninesen kas« és »A pacsirta«, szinlap fekete arany keretben. Margó Zelmától; Egy ezüst koszoru arany szalagján »Margó Zelmának bucsufellelétere tiszteletül Debreczen 1895. márczius 28 felirattal, Margó Zelma mint Gerolsteini nagyhercegnő«. Margó Zelma 3 drb. makart képe »Mária bátyja«, »Gyimesi vadvirág«, és »Ördög mátkája« népszinművekből.

Tranzi László ur. Felekiné Munkácsi Flora mint »Stuart Mária« cabinet képe. Schárt Gizella urhölgy. Somló Emma debreczeni színház volt intendánsa saját cabinet arcképét és egy szinlapot 1886. január 30-án Fancsi Lajos jutalmára előadott »Beia futása« nemzeti daljáték 2 felvonásban. Foltényi Vilmos ur és neje. Egy babér koszoru piros virágos selyem szalagján »Foltényiné Sz. Amáliának 60 éves jubileumára a debreczeni közönség 1887. felirattal. Egy tölgy koszoru kek-sárga szalagján »Foltényi Vilmosnak debreczeni szinügygyelet 1885 decz. 16. felirással. Egy borostyan koszoru kek szalagjal »Igaz szeretetük jeléül Méndoki Béla s neje felirattal Egy babér koszoru bordeaux szalagján »Foltényi Vilmos 44 évi jubileuma és szinpadtől végbucuzása alkalmából Debreczen 1885 deczember 10-én a debreczeni közönség felirattal. Egy babér koszoru kek-sárga szalagján »Foltényinének Debreczen 1881. december 1. a színészegylet« felirattal. Egy nemzetiszin koszoru szalag »A Nemzeti színház személyzete Budapest 1885 sept. 2.« felirással. Egy bordeaux szalag »Foltényi Vilmosnak művészi pályája 24 évfordulóján A m. kir. Operaház tagjai 1885 decz. 10.« felirással. Egy szekrény 3 drb. ezüst koszorúval, egy virág párna bordeaux szalagján debreczeni tiszteletül 1887 deczember 1. felirással. Örvényi Ottó ur: 2 drb. kettős cabinet kép Cserny Berta és Tapolczai Dező »Szókimondó asszonyság«-ból és Zöldi Miklós, Fekter Ferencz és Terei Ferencz és Terei Antonia névjegyalakú fényképeit. Rottler Béla ur: Helvey Laura 2 drb. makart és egy cabinet képét.

* **Házulajdonosok figyelmébe.** Felhívatnak a C apó és Peterfia-uczai házulajdonosok, hogy az új házszámablakért darabonként fizetendő 1 frt 25 krnyi összeget a mai naptól kezdve az I-ső ker. kapitányságnál fizessék be.

* **Felhívás.** A katonai és illetőségi ügyosztály felhívja mindazon Debreczeni és más községbeli illetőségi alitás és népfőlkelő kötelei ifjakat kik az 1876, 1877 1878, 1879 1880 évben születtek, hogy összeírásuk védett akatonai illetőségi ügyosztálynál (Hungária paló a 2. em. 16 ajtó naponta 8-12 óráig legkésőbb nov. 30-ig anoyival inkább jelentkezzenek (keresztlevél, ill. bizonyítvány, munka vagy eseléd könyv magukkal hozandó, mert a ki ezen jelentkezést a nélküli, hogy legyözhetetlen akadályok hátráltatták volna — elmulasztja, kihágást követ el és 5 forinttól 100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

x **Aron Miksa szesz-, ser- és bor-nagykereskedésének irodáját** f. evi november 8-tól fogva Simonffy (Kis új) utca 14. számú saját hazába teszi át. Bejarat: Széchenyi utca 13-ik szám alatt is.

Debreczen a múlt hóban.

Debreczen város közigazgatási bizottsága tegnap d. u. tartotta meg november havi rendes ülését gr. Dégenfeld József főispán elnöklésével. A szakelőadók október hónapról szerkesztett s az ülésen felolvasott jelentéséből közöljük a következő adatokat:

A polgármester jelentése szerint.

a rendőrség 189 egyént tartó tatott le 14 kivételével rendőri kihágásért, A tolonczok és kényszerlevéllel kiutasított csavargók száma 71 volt. Az elsőfoku iparhatóság önálló ipar gyakorlására 29 igazolványt adott ki. A katonaság létszáma volt 1407 közhadseregbeli 241 lóval; 925 honvéd 189 lóval. A lakosság állami adófejeében 36000 frtot fizetett be. Továbbá 487 frt 1%-os járdaadó, 634 frt 2%-os tűzvéltás, 1110 frt 3 1/2 %-os alamizsna váltás, 684 frt 152 %-os községi adó, és 8693 frt 32 %-os községi adó.

A közegészségügyi állapotról

dr. Sárvary Gyula t. főorvos azt az öröndetes jelentést adta, hogy a múlt hónapban igen jók voltak a közegészségügyi viszonyok; mert kevés megbetegedés és halálozás fordult elő. He enyrgályos kórok közül csak szörványosan jelentkeztek roncóló toroklob, vörheny, hasi hagymáz, és bárányhimlő esetei, melyek együtt 6 halált okoztak.

A népmozgalmi adatok szerint: Született 172 ev. ref. 51 r. kath. 3 g. ka. h. 2 ág. ev. 13 izr. összesen 241 (123 fiu, 118 leány). Evi átlagban 1000 lakosra 47.40% születés esik. Törvénytelen agyból származott 31 gyermek. Meghalt 94 ev. ref. 31 r. kath. 3 ág. ev. 5 izr. összesen 134 (65 fiu, 64 nő) Evi átlagban 1000 lakosra esik 26.40% halálozás. Haza-ságra lépett 20 pár ev. ref. 5 pár róm. kat. holikus 4 pár izr. és 13 pár vegyes vallásu jegyes.

A kinestár jövedelmei

a kir. pénzügyigazgató jelentése szerint a következők voltak: Állami egyenes adóban 38042 frt folyt be: 11838 frttal kevesebb mint az előző év ugyanazon havában. A várost terhelő adóhátralék október végén 380063 frt, — 9654 frttal több mint tavaly lyenkor. Befolyt továbbá 1294 hadmentességi adó; 27226 frt bélyeg-jövedé; 6874 frt jogilleték, 61303 frt dohányjövődék, 6482 frt határvám és 40608 frt fogyasztási és italadó.

A kir. tanfelügyelő

több miniszteri körend-letről te-z jelentést, amelyek Erzsébet királyné napjának az iskolában gyásznapfélyvel megülésére, az iparos és kereskedő tanoncz iskolák államsegélyezésére, a nemzetközi gyermekvédő kongresszusra, az orsz. tanítói árvaház növendékeinek saját felekezeti iskoláikban taníttatására, az árvaházi személyzet vendégeinek az árvaházban való elláási jogosultságára és az árvaház által használt Rabkert bérlete szabályozására vonatkoznak. A tanítói árvaháznak jelenleg 82 fiu és 78 leány növendéke van.

Színház.

Heti műsor:

Szerdán: ujdonságul »Bohém élet«, szín mű, 5 felv.

Csütörtökön: ugyanaz.

Penteken: Mártha. Opera.

Szombaton: ugyanaz.

Vasárnap: 13-án d. u. leszállított helyárrakkal: Ket hu-zár, egy baka, bohózat; — este rőndes helyárrakkal »S t r i c k e«, népszínmű.

A száraz kenyér. Karlveisz szoezialis izü darabja »A száraz kenyér« került tegnap este másodszer színe. A darabról már elmondtuk véleményűket, Most csak azt constataljuk, hogy a karzati zsúfolásig megtelt szoezialistakkal, kik minden beleszólás és csavargástól tartózkodtak. A szereplők dere-

kasan működtek. Kitűnő játékkukért felvonás végén sőt nyílt színen is sokszor kitapsolták őket.

Hogy azoknak a magyar nótáknak mi keresni valójuk van ebben a komoly tendenciájú darabban, erre nézve szívesen vennék egy kis felvilágosítást.

Új énekesnő. Fővárosi lapokból olvasuk azt a hírt, hogy Komjáthy János a debreczeni színház igazgatója drámai énekesnőnek, Beódi Ellát a zeneakadémia végzett növendékét szerződtette. A hírből csak annyi igaz, hogy Beódi Ellát a m. kir. operaház köldi ide gyakorlatra s nem Komjáthy szerződtette.

A »Csokonai kör« ülése. A »Csokonai Kör« színészeti jubileumi rendező bizottsága 1898. évi november hó 9-napján d. u. 3 órakor a Csokonai szobában ülést tart Komlóssy Arthur főjegyző elnökle alatt. Tárgyak: 1. Elnöki jelentés s a meghívandók névsorának bemutatása. 2. Albizottságok működése s az ünnepek sorrendje. A színészeti emlékek kiállítá a. 4. Folyóügyek.

TARKA-ÉLET.

A bohém-estélyre.

Kedves fiuk, ti harsogó zenével
És csillogó pohárral mulatók,
Emlékezem: röppülő éjszakánkat
Valamikor mi együtt mulatónk.
Emlékezem borongva és a felhők
Lelkem fölött setétek és nagyok.
Körletek sok elment és az ujak
Tán azt se tudják, hogy én ki vagyok.

Mindegy! azért mi, akik elszakadtunk,
A régi fészket nem feledhetők.
Kicsiny szobánk, hol perczegett a pennánk!
Magas eszmék és alacsony teők!
Szellemziporka csengő poharaknál.
Ölekezés. Jó kedvű asztalok.
Vidám barátság az, mit én e földön
Még a sirszélén is magasztalok.

Mulassatok! Ha észrevétlenül is:
Én ott vagyok ma este köztetek
Ambár, mint a megívót tekintem,
Engem ti onnan kirekesztetek.
Hisz' én kiadtam egy kötetnyi verset.
(Bár érte most is mellemet vorem.)
Vizet iszom (ha bor nincs) és a rosz viccz
(Eredve tölem) szintén kenyerem.

Ti jó fiuk, habár hivatlanul is,
Fogadjatok be mégis engemet!
Egy jogczimem van: engem az adósság,
Miat mar »czigányt«, örökre eltemet.
A pénzem olyan, mint az olvadó jég.
Tavasza ha jó (vidámság) elverem.
Ha ég a szükség rekkenő melegje:
Mint a kőd és a pára — hitelem.

Fogadjatok be hát! Aztán kezünkben
Hadd csengjen össze csillogó pohár!
Hadd »eljen« egytől egyig, amiért te
Czigánycsalád, örökké lángolál.
Föl! aljatok föl! A pohárt a kézbe!
Csillogjon a szem! Égjen a kebel!
Aztán igyunk! A lány, hon és szabadság
Egy-egy pohár bort csak megérdemel,

A leány éljen, mig ember él e földön!
Egyet ha megcsal: ugy másat szeret.
Mindig szeret tehát s így megbocsátunk
Ő neki mindent szívünkéből, lehet.
Templomba jön ő (ha van új ruhaja),
Ösmeri jó l a szentírásokat.
Hajh, tudja ő: sok ugy bocsáttatik meg
S csupa kegyességből szeret sokat.

És éljen a hon — hogyha meg tud élni!
Ugy ellepték a csuf paraziták.

A jog királyi hermelinpalástját
Rágnák, belőle csinálva szítát,
Sok ám a szű! És a gerenda roskad.
Az alkotmányok háza meg beteg...
De mit beszéltek? Ugy-e, hogy csak álom?
Kocczintsatok csak és nevesetek!

S kiáltásatok, hogy »éljen a szabadság!
Hisz' annak is szabad t'án élnie?
Szegényt, igaz, sokan ma cserbe' hagyják
És nem marad ma-holnap senkije.
Kis ur nagy urnak, nagy ur nagyobbaknak
Csókolja talpát, nyalja »szent« kezét.
Kocczintsatok! Kaczzagjatok! Különbön
Szívűnkét a pokol tűz veti szét!

Kocczintsatok! Kaczzagjatok! De mégse?
A vig pohárt hagyjátok asztalán.
Csatára föl! Száz ördög ostromol bár:
Menthetlenek még nem vagyunk talán.
Eszmék zajától lángol agyvelőtök,
Szép. Jó szerelmétől a szívetek.
Csatára föl! Becsü értét, ti bátrak,
Szabadságért, hazáért küzdjétek.

Nem ádás, átok lángol most a borban,
Átok, zsibbasztó és álomhozó.
Ébredjétek! Ha nem zug ajkátokról:
Honnét harsogjon ugy a hósi szó?!

Nyugat felől ha jó a régi ellen:
Nem sorvadoztat minket rút igán!
El a pohárt! Vagy győzni, vagy meghalni!
Rablánczot nem tűr a szabad cigány!
Sebestyén diák.

A polgári takarékos és segélyszövetkezet rendkívüli közgyűlése.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, november 8.

Vasárnap délelőtt tartotta meg a Polgári takarékos és segélyszövetkezet a helyi lapokban szabályszerűen meghirdetett rendkívüli közgyűlést Hajdúvármegye székházának nagytanácstermében.

Rásó Gyula kir. tanácsos alispán a szövetkezet elnöke konstatálván a közgyűlés határozatképességét üdvözli a megjelent tagokat s a közgyűlést megnyitónak nyilváníta.

Ezután Dr. Freund Jenő a szövetkezet ügyésze igazg. tag felolvassa az igazgatóság jelentését, melyben részletesen elmondaiik, hogy az eddigi alapszabályok intézkedései is számot vetnek ugyanazon végcéllal és körültekintő gondossággal nyújtják ugy az egyesek, mint az összes szövetkezettek érdekeinek biztosítását, mindazonáltal az alapítás óta eltelt idő arról győzte meg az igazgatóságot hogy vannak eszközök, melyekkel a tagok terhei még mindig könnyíthetők és csökkenthetők s vannak az eddigi alapszabályoknak hiányai, melyek az üzleti élet által felderítve okvetlenül pótlást kívánnak.

Az alapszabályokban több a tagokra nézve igen kedvező és előnyös változtatás történt, melyek közül leginkább tartjuk felemlítendőnek azt, hogy az eddigi három éves évtársulatot ezután négy évre fogják átalakítani, ami elétkintve attól, hogy a szövetkezetre magára is nagyon előnyös körülmény, de sokkal előnyösebb a szegényebborsu kölcsönt igénybe vevő tagokra nézve, a kiknek ezen módosítás alkalmat nyújt arra, hogy tartozásukat kevesebb heti befizetés által hosszabb idő alatt, tehát könnyebben fizethessék vissza.

A második fontos újítás, — melyért kizárólag az igazgatóságot illeti meg az elismerés — a mulasztási illetékek leszállítása, Ugyanis igazgatóság jelentésében arra kéri a közgyűlést, hogy a késedelmezőknek az eddig számított 1 krajczárt egy fillerre szállítsa le s szüntesse meg azon kedvezményt, melyet eddig a 10. § értelmében a 3 hetig késedelmező tagoknak nyújtott. Indokolja pedig ezen javaslatát azzal, hogy az igazgatóság arról győződött meg, miszerint a szövetkezetenek

éppen csekélyebb anyagi erővel rendelkező tagjait sújtja a mulasztási illeték, kik pár heti mulasztás után ritkán jönnek azon helyzetbe, hogy azt ugyanakkor ugyanoly összeg előre fizetésével pótolhassák s így a kedvezmény leginkább a tehetősebb tagok kényelmét van hivatva a pontosság rovására szolgálni, már pedig nem ez utóbbinak melengetése, hanem a szegényebb sorsú tagokon való könyítéseképezi célját az ügykezelésnek.

Ezen javaslatot a közgyűlés lelkes éljenzéssel fogadta el. Végül a jegyzőkönyv hitelesítőit jelölte ki a közgyűlés, mely fél 12 órakor ért véget.

CSARNOK.

Tolvaj önértet.

Irta: **Gabányi Árpád.**

Este volt, Hazafelé mentem.

Az utcák mind népesek. Ember-ember hátán, Némelyek munkából sietnek a nyugodt családi körbe pihenni. Mások, kik alig dolgoztak valamit egész nap, most mennek mulatni az éj mámorában. A bolti kirakatok mind pazar fényben ragyognak s bennük a portéka tetszetősen elrendezve, miben a kereskedők versenyre kelve egymással, hogy mentől több vevőt csalogassanak be, mert ennél is amannál is csak az a nótá vége: Add ide a pénzedet!

A fény kihat az utcára s megvilágosítja járőkelők arcát.

Akaratlanul is megfigyeltem az arcokat. Mily változatosság!

Görnyedt testű, sápadt képű munkás után nyomban lépked peczkésen az éjjeli pilékre vadászó gavallér. Szegény összetöprődött néni után végig surrogatja selyem szoknyáját a kendőzött arcú hölgyke. Ki tudja, vajon az az öreg néni, ki most a kendő négy csücskébe akasztva viszi kis csuporbau vacsoráját, nem volt-e fiatal korában éppen olyan tollas, pántlikás kalapu, selyem szoknyás buba, mint a másik, ki most surrant el mellette?

A szegény, ószbecsavarodott fejű diurnista arczáról leri a gond. Szinte fél hazamenni, mert tudja, hogy a feleség és a csomó gyermek otthon azzal fogadják; Apus hoztál-e valami enni valót? Csak úgy dűlednek ki a szemek és még sem lát. Azt a fogatot sem látja, a melyben a méltóságos ur ül, az ő saját főnöke és csak egy hajszálon mulik, hogy a lovai el nem gázolják az irodabeli hangyat.

Szomorú kép! Vidám kép! Akár csak az élet. Sírni is lehetne rajta, kacagni is akár csak az életben.

Egyszerre csak nekem ront egy kis kölyök. Akkora volt, mint az esernyőm, — úgy belém ütődött, hogy szinte megtántorodtam.

— Hohó! Ficzko te! Nem látsz? kiáltottam rá és mintegy akaratlanul nyakon csiptem.

A kölyök rám sem hederítve, macska ügyességgel kipenderítette magát kezeim közül s nyilsebesen tovább rohant.

E pillanatban larma s kiabálás verte fel az egész utcát.

— Fogják meg! Fogják meg! hallatszott nem messze tőle s egy aféle játékbazárnak a gazdája fedetlen fővel rohant el éppen melettem, dühösen kiabálva:

— Tolvaj! Tolvaj! Fogják meg!

— Rendőrt! Rendőrt! Rendőrt!... hangoztatá körülöttem az e közben összegyűlt tömeg. — De miután rendőr nem jött, tolvajt nem lehetett látni, megint csak eloszlott a nép, mint a víz hullámai, ha egy követ dobnak belé és utána ismét fölveszi rendes folyását.

En ott maradtam a játékkereskedő boltja mellett,

Rövid idő múlva valami szolgáléle ember ölben hozott egy rugdosó, kapálózó gyereket és a kereskedővel együtt beléptek a boltba.

Ráismertem. Az a ficzko volt, ki az imént belém ütődött.

— Elvágta a madzagot a kirakat mellett s ellopta ezt, meg ezt, meg ezt! — kiáltott a megkarosított kereskedő s egymás után szedegette ki a parányi tolvaj zsebéből a különféle játéktárgyakat,

Meghült bennem a vér!

Ilyen csepp jószág és már tolvaj!

— Rendőrt! Bezárom! kiáltá ingerülten a boltos s a szolgálatra kész segéd már már rohant kifele, hogy gazdája parancsát teljesítse.

Nem tudom, minő belső sugallatot követve, oda léptem a kereskedőhöz s a legmélyebb megindultság hangján kértem, hogy ne zárassa el a gyermekét.

— Ő talán apja vagy rokona? ... förmedt rám a boltos.

— Sohase láttam, csak néhány percz előtt, mikor belém ütődött.

— Akkor hát miért fogja pártját az ur?

— Mert gyerek...

A kereskedő nagyot nyelt. Visszarakta portékáit előbbeni helyökre s dühös oldalpillantást vetett a ficzkóra, ki daczosan haragdalva ajkait, szemesítve állt a bolt közepén, Majd rá kiáltott:

— Mi a neved?

— Dahó János, volt a válasz.

— János? Hát még mi? János! Nem lenne elég a Jankó, vagy Jancsi?

A ficzko erre fölemelte fejét s büszkén mondá:

— Kérem, az én becsületes nevem János!

— Becsületes? — kacagott a kereskedő s hozzám fordult, aki szintén elmosolyodtam,

— No hát az ur kedvéért kegyelmezzenek a «becsületes» fráternek, nem csukatom be, de azért még se vigye el szárazon.

E szavakkal hatalmasan arczúl ütötte a kis tolvajt s galléron rögadvá, kipenderítette az ajtón.

Megköszöntem neki, hogy csak ennyit tett, vásároltam nála valami csekélységet, hogy hálámnak valami kézzelfogható zamata is legyen, s ott hagytam.

Legnagyobb csodálkozásomra az első, akit odakünn megpillantottam, a kis tolvaj gyerek volt.

A kapu mellé kuporodott, simogatva megütött arczát.

— Mit csinálsz te itt? ... kiálték rá. Lódulsz haza mindjárt semmirekellő?

— Nem! viszonzá az, mérgeesen a nyaka közé feszítve borzas fejét.

— Nem-e? Hat mit akarsz itt?

— Előbb féljelenem ezt a bótost!

— Micsoda? Még te akard féljeleneni, holott megloptad?

— Ha megloptam, hát csukasson be, de az arczomhoz ne nyuljon?

— Mit?

— De ne ám! Mert neki ahhoz nincs joga!

S e szavakkal büszkén futott a rendőr elé, ki nagy méltósággal csak most érkezett a tett színhelyére.

KÖZGAZDASÁG.

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekönyvi osztályánál

Booz Márton és neje Gubás Mária 1644 régi sorszamu hazukat megveszi Farkas Zsuzsanna Kis Árminné 3100 frtért.

Dr. Nagy Lajos ügyvéd és neje György Mária megveszik Liptai Sándor pusztá banki kaszáló birtokait 4400 frtért.

Kerekes Gergely és neje Leiter Katalin megveszik Deak István 6 hold 900 □-öl területű ondódi földjét 2500 frtért.

Cseresznyés Ferencz és neje Rózsa Julianna megveszik Miskolczi István és neje Vedres Zsuzsanna 1 hold 1550 □-öl területű ondódi földjüket 480 frtért.

Tóth Kálmán 2 hold 1105 □-öl területű ujoszlási földjét megveszik Horváth István és neje Csóka Eszter 1000 frtért.

Kis Sándor és neje Tóth Mária megveszik Erdei Ferencz és neje Balogh Mária ingatlanságait 1800 frtért.

Szilágyi József és neje Bay Eszter megveszik Móricz András 144 □-öl területű majorsági földjét 216 frtért.

Tóth József és neje Tar Zsuzsána megveszik Nagy Gábor és neje Bór Mária 14 hold 1300 □-öl területű ondódi földjeiket 7000 frtért.

Hulka Ede és neje Beck Erzsébet megveszik Bencze István és neje Ménes Julianna 10 hold 2434 □-öl területű ujosztású földjüket 1751 frt 51 krért.

Juhász Péter és neje Szeifert Erzsébet megveszik Kiss Mihály és neje Szabó Eszter 1 hold 1100 négyszögöl területű ondódi földjüket 400 frtért.

IDEGBETEGEKNEK

ajánlatik, hogy a már 15 év óta bevezetett és tanárok, gyakorló orvosok és a nagy közönség által mindég nagyobb körben használt gyógymóddal, mely csak külön mosdásokból áll, ártalmatlan, olcsó és meglepő hatásu, megismerkedjenek.

Tessék **Weissmann Roman** 25. kiadást ért brosuráját kérni:

»Ueber Nervenkrankheiten und Schlagflu«

(Idegbetegségekről és szélhűdésről.) mely Debreczenben dr. **Róthschnek V.** Emil ur gyógyszerárában kapható.

fekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — sima, csikos, koczkázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. Magyar levelezés.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben (cs. és kir. udvari szállító).

Henneberg-selyem

— csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendelik —

Szücsmunkák, szörmegallérok, bundák

kijavítását és átalakítását
olcsó árak mellett

elvállal

Rózsa Lajos

női divat terme,

DEBRECZEN, Kistemplom-bazár.

Törlesztéses jelzálog kölcsönököt

helybeli bármely utcában fekvő rendes bér vagy lakházakra legjutányosabban és legkedvezőbb feltételek mellett kaphatók

Fodor Jenő

bankbizományi irodája, Hunyadi és Barna utca sarok (Kornis-ház).

Ugyanolt földbirtokokra is legelőnyösebb kölcsönök eszközölhetnek.

Az 1895. évi ciroki s 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb körökben kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m. kőszvény, csúsz, reuma ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása nemely esetben meglepő, a mennyiben gyakrabban idű tebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 filler.

Főraktárak Budapesten: Török József ur gyógyszerüzében, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszerüzében, Váci-közt 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerüzében valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerész

S.-A.-Ujhely 68 szám

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek

Ugyiszintén Debreczenben: Dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla és Mihalovits Istvánnál.

Ö csász. és apost. kir. Felségének legfelső elhatározása folytán.

A birodalom innesső részének polgári jótékony célokra szánt XXXII. cs. kir. államsorsjáték.

Ezen — egyetlen egy Osztrák birodalomban törvényszerűleg engedélyezett — pénzsorsjáték 12.034 nyereményt tartalmaz készpénzben 401.800 korona végösszegben.

a Főnyeremény

200.000 koronára rúg.

A nyeremények kifizetéseért a cs. kir. lottójövedék kezkesedik.

A húzás visszavonhatatlanul 1898 évi decz. hó 15-én történik.

Egy sorsjegy ára 4 korona.

A sorsjegyek Bécsben a cs. kir. államsorsjátékok osztályánál I. ker. Riemer-utca 7-ik szám alatt, lottogyűjtődekben, dohánytőzsdekben, adó-, posta-, távirat- és vasúti hivatalokban, váltóüzletekben stb. kaphatók. Játéktervek sorsjegyvevők részére ingyen adatnak ki.

A sorsjegyek portómentesen küldetnek át.

A cs. kir. lottójövedéki igazgatóság államsorsjátéki osztályától.

100,000 sorsjegy 50,000 nyeremény.

Alólt főelárusító által több nagy nyeremény között
f. év márczius hó 22-én
600,000 kor.
f. év április hó 3-án a
600,000 kor.

600,000 KOR.

600,000 KOR.

jutalmat fizetett ki.
LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSESEBB ESETEBEN
EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályu eredeti sorsjegyek áral:

egy egész	6.—	frt
egy fél	3.—	frt
egy negyed	1.50	frt
egy nyolczad	75	kr.

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautóványon vagy ajánlott levélben is beküldhető. A hivatalos tervezetet minden megrendüléshez ingyen melléklém. A húzást jegyzéket minden további felszólítás nélkül a húzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Sziveskedjék b. megrendelését melibb hozzam, mint a sorsjegyek eladásával megírtott ködarástához juttatni

Bihari Ede

BUDAPEST,
Granátos-utca 14.

Húzás
1898. november 17. és 18.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.